

ПОЛИТИКА НА ИП “ДИ ВИ ИНВЕСТ” ЕАД ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

Политиката на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД (ИП/Дружеството), за извършване на оценка за целесъобразност (Политика/та) е разработена и приета на основание чл. 79 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (Делегиран Регламент (ЕС) 2017/565); Наредба № 38 от 21.05.2020 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (Наредба № 38) и Насоките относно определени аспекти на изискванията на ДПФИ II за целесъобразност и освобождаване само за изпълнение, издадени от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ESMA35-43-3006), издадени от Европейския орган за ценни книжа и пазари (Насоките).

Целта на настоящата Политика е да определи основните принципи и изисквания, от които се ръководи ИП “Ди Ви Инвест” ЕАД при извършване на оценка за целесъобразност относно извършваните от него инвестиционни услуги и дейности, различни от управление на портфейл и предоставяне на инвестиционни съвети (консултации). Изискванията към ИП са съобразени с естеството и обхвата на услугите и дейностите, които извършва.

Оценката за целесъобразност обхваща целия процес на събиране и впоследствие актуализиране на информацията относно даден клиент, на първоначална и последваща оценка от ИП дали инвестиционната услуга или даден финансов инструмент са подходящи за този клиент, основана на познаването от страна на ИП на клиента и на задълбоченото разбиране на финансовите инструменти, с цел спазване на общото изискване за действие в най-добър интерес на клиента.

1. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

1.1. В случаите, когато предоставя инвестиционни услуги, които са различни от управление на портфейл или предоставяне на инвестиционни съвети (консултации), ИП извършва оценка за целесъобразност, за да може да прецени дали конкретна инвестиционна услуга или финансов инструмент са подходящи за клиента/потенциалния клиент.

1.2. ИП извършва оценката за целесъобразност като се основава на предоставената от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит във връзка с инвестиционните услуги, свързани с конкретния/и вид/ове финансов/и инструмент/и, освен ако ИП е запознат или би следвало да е запознат с това, че информацията е явно неактуална, неточна и непълна. За целта клиентите/потенциалните клиенти на ИП са длъжни да предоставят точна, пълна и актуална информация. ИП поддържа подходяща и актуална информация за клиентите, така че да може да изпълнява изискванията, свързани с оценката за целесъобразност.

1.3. Своевременно преди предоставянето на услуги без съвет (без консултации; по инициатива на клиента) ИП информира своите клиенти, като използва ясен и прост език, относно оценката за целесъобразност, нейната задължителност и нейната цел, която е да се даде възможност на ИП да действа в най-добрия интерес на клиента.

1.4. ИП извършва оценка за целесъобразност преди предоставянето на първоначалната услуга без съвет (без консултации) и при всеки случай, когато установи промяна в предоставената информация от клиента или събрана от самия ИП, относима към вече извършената оценка за целесъобразност (в случай на текущи взаимоотношения с клиента).

1.5. При извършване на оценката за целесъобразност ИП определя дали клиентът или потенциалният клиент притежава необходимите опит и знания, за да може да разбира основните характеристики и рискове, свързани с конкретните видове финансови инструменти, предлагани от ИП, или към които клиентът/потенциалният клиент има интерес. Това включва и оценка от страна на ИП на разбирането на клиента за това

какво е инвестиционен риск и за връзката между риска и възвръщаемостта на инвестициите.

1.6. ИП извършва оценката за целесъобразност като не разчита на самооценката на клиента или потенциалния клиент.

ИП избягва да посочва или да създава впечатление, че клиентът/потенциалният клиент е този, който взема решение дали инвестиционната услуга или финансовият инструмент са подходящи за него, или който определя коя услуга съответства на собствените му знания и опит.

1.7. ИП извършва оценката за целесъобразност чрез свои служители, които имат достатъчно знания, умения и експертен опит за изпълнение на своите задължения във връзка с извършването на оценката за целесъобразност.

ИП осигурява редовно професионално обучение на своите служители, които непосредствено участват в оценката на целесъобразност.

1.8. ИП информира клиента или потенциалния клиент за извършената оценка за целесъобразност като му предоставя същата на траен носител незабавно след нейното изготвяне.

2. ИЗКЛЮЧЕНИЯ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

2.1. ИП предоставя услугите по приемане и предаване на нареждания във връзка с един или повече финансови инструменти, определени в Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (MIFID II) като „несложни“, и/или изпълнение на нареждания за сметка на клиенти със или без допълнителни услуги, без да извършва оценка за целесъобразност и без да получава от клиента информацията по т. 1.2, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. предмет на услугите са следните финансови инструменти:

а) акции, допуснати до търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава, или в МСТ, когато това са акции на дружества, с изключение на дялове

на предприятия, които не са колективни инвестиционни схеми, и акции, които включват деривативен инструмент;

б) облигации или други форми на секюритизиран дълг, допуснати до търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава, или на МСТ, с изключение на тези облигации или други форми на секюритизиран дълг с вграден деривативен инструмент или които имат структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере свързания риск;

в) инструменти на паричния пазар с изключение на тези с вграден деривативен инструмент или които имат структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере свързания риск;

г) акции или дялове на колективни инвестиционни схеми с изключение на структурираните предприятия за колективно инвестиране по член 36, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 583/2010;

д) структурирани депозити с изключение на тези със структура, поради която за клиента е по-трудно да разбере риска за възвръщаемостта или разходите от предсрочно излизане от инвестицията;

е) други несложни финансови инструменти, подобни на тези по букви „а“ - „д“;

2. услугата се предоставя по инициатива на клиента/потенциалния клиент;

3. клиентът/потенциалният клиент е уведомен писмено, че ИП няма да извършва оценка за целесъобразност;

4. ИП е предприел необходимите мерки за установяване и предотвратяване или управление на конфликти на интереси.

2.2. Освен в случаите по т. 2.1, ИП не извършва оценка за целесъобразност:

а) при извършване или сключване на сделки с приемлива насрещна страна;

б) при продажба на финансови инструменти, която представлява оттегляне на инвестицията от страна на клиента;

в) в случаите по т. 2.3.

2.3. ИП приема, че когато клиентът е професионален, той има необходимите опит и знания, за да може да разбере присъщите рискове, свързани с конкретните инвестиционни услуги или сделки, или видовете сделки или финансови инструменти, за които клиентът е класифициран като професионален.

3. СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И ИЗГОТВЯНЕ НА ОЦЕНКА ЗА ЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

3.1. Във връзка със събирането на информация от клиентите/потенциалните клиенти за целите на оценката за целесъобразност ИП:

а) дава ясно обяснение на клиентите, че е длъжен да извърши оценката и за причината, поради която иска от тях предоставянето на определена информация, както и за значението тази информация да е актуална, точна и изчерпателна, за да може ИП да действа в техен най-добър интерес;

б) напомня на клиентите, че е в техен интерес да предоставят точни и изчерпателни отговори на въпросите, отправени от ИП за целите на оценката на целесъобразност;

в) уведомява клиентите за случаите, когато няма да бъде извършена оценка за целесъобразност;

г) дава кратко обяснение на основните разлики между инвестиционните услуги със съвет (консултации) и тези без съвет (без консултации).

При текущи взаимоотношения с клиента горепосочената информация не следва да бъде предоставяна преди предоставянето на всяка услуга без съвет (без консултации). Информацията по букви „а“ – „г“ се предоставя преди първоначалната услуга без съвет (без консултации), а информацията по букви „а“ и „б“ - и когато от клиента се изисква да актуализира своето ниво на знания и опит при наличието на текущи взаимоотношения с клиента.

3.2. ИП извършва оценката за целесъобразност въз основа на предоставената от клиента или потенциалния клиент информация, която оценява по последователен начин и в нейната цялост, независимо от средствата, използвани за събирането ѝ.

3.3. ИП прилага следните средства за събиране на информация:

- а) въпросник/въпросници;
- б) информация и документи, събрани и/или станали известни в хода на вече установените договорни отношения.

3.4. При изготвяне на въпросниците ИП спазва следните изисквания:

- а) задава конкретни, ясни, изчерпателни, разбираеми въпроси, без да използва подвеждащ, объркващ, неточен и прекалено технически език;
- б) оформлението на въпросниците да не насочва и да не оказва влияние на клиента или потенциалния клиент към определен избор;
- в) избягва събиране на информация за различните видове финансови инструменти и техните характеристики с един въпрос;
- г) спазва логическа последователност при задаване на въпросите;
- д) дава възможност на клиента или потенциалния клиент да отговори на въпроси свързани с неговите познания, в т.ч. клиентът да може да посочи, че не знае как да отговори на въпроса.

ИП проследява дали клиентът или потенциалният клиент е обърнал внимание и е отговорил на всички въпроси.

3.5. ИП изисква от клиента или от потенциалния клиент информация относно неговите знания и опит в сферата на инвестициите, които съответстват на конкретния вид инвестиционна услуга или финансов инструмент. Когато е целесъобразно, тази информация включва следните елементи:

- а) образователно равнище и професия или значима предишна професия на клиента или на потенциалния клиент;
- б) видовете услуги, сделки, финансови инструменти, с които клиентът или потенциалният клиент е запознат;
- в) естество, обем и честота на сделките на клиента или потенциалния клиент с финансови инструменти и период, през който те са сключвани;

г) видовете услуги, сделки, финансови инструменти, от които клиентът или потенциалният клиент се интересува, характеристики на финансовите инструменти и свързаните с тях рискове, възвращаемост.

3.6. ИП има право да разшири обхвата на изискваната от клиента информация по т. 3.5 в зависимост от степента на сложност и риск на инвестиционните услуги и финансови инструменти, от които се интересува, както и с цел да се увери относно надеждността, точността и последователността на информацията, събрана за клиента, и относно обстоятелството, че разполага с необходимата информация за извършване на оценка за целесъобразност.

3.7. В случаите, когато е налице представителство по отношение на клиента или потенциалния клиент, ИП се ръководи от следните принципи:

а) за клиент юридическо лице - информацията се изисква по отношение на представителя на юридическото лице и оценката за целесъобразност се извършва по отношение на този представител;

б) за клиент физическо лице, представлявано от представител – информацията за знанията и опита се изисква за представителя и оценката за целесъобразност се извършва по отношение на представителя;

в) за група от две или повече физически лица – оценката относно знанията и опита се извършва по отношение на лицето, посочено от групата, а ако такова не е посочено, ИП възприема най-разумния подход като взема предвид и оценява информацията относно знанията и опита за лицето с най-слаби познания и опит от групата. Ако има значителна разлика в нивото на знания и опит на отделните физически лица — част от групата, или когато планираната сделка би могла да включва инвестиционни продукти с ливъридж или сделки за условни задължения, водещи до риск от значителни загуби, които биха могли да надхвърлят първоначалната инвестиция на групата, ИП няма да може да предостави съответната услуга на тези клиенти или потенциални клиенти като група, а само поотделно. Избраният подход се документира ясно.

3.8. ИП следва да се увери, че информацията, събрана за клиента или потенциалния клиент, е надеждна, точна, последователна и непротиворечива.

3.9. За целите на оценката за целесъобразност ИП може да използва събрана по-рано информация относно знанията и опита на клиента, но преди това е длъжен да направи преценка на нейната актуалност, точност и изчерпателност.

В случаите, когато ИП има текущи взаимоотношения с клиент, той следи и поддържа наличната за клиента информация, така че същата да бъде актуална, в степен, която да позволява на ИП да действа в най-добър интерес на клиента при предоставяне на съответните услуги. За целта ИП преглежда информацията за клиента поне веднъж годишно, като при необходимост изисква от клиента предоставянето на актуална или допълнителна информация.

3.10. ИП прилага едно от следните средства за поддържане на актуална информация за клиентите:

- а) предоставяне на въпросник за попълване от клиента;
- б) предоставяне на клиента на наличната информация за него с искане за потвърждение, че тя е точна, пълна и актуална.

Въз основа на събраната актуална информация ИП може да промени нивото на знания и опит на клиента.

3.11. В случай че клиентът не отговори на въпросите на ИП относно промени или актуализация на първоначално предоставената информация, ИП предупреждава клиента по реда на т. 3.13, б. „б“.

3.12. ИП предприема разумни стъпки за проверка на надеждността, точността и последователността на събраната информация относно клиентите/потенциалните клиенти, които включват искане на допълнителни разяснения от лицето, допълнителни въпроси/въпросници с цел изясняване на противоречия в отговорите на зададени на клиента/потенциалния клиент въпроси и други подходящи мерки.

ИП възприема разумен подход, като оценява качеството и ефективността на средствата, използвани за събиране на информация на база надеждността, точността и последователността на получената информация и в зависимост от това може да допълни и усъвършенства използваните средства за събиране на информация относно знанията и опита на клиента.

3.13. ИП е длъжен да предупреди клиента или потенциалния клиент:

а) когато въз основа на получената от клиента или потенциалния клиент информация относно неговите знания и опит, ИП счита, че конкретната инвестиционна услуга или финансов инструмент, или планираната сделка са неподходящи за него;

б) когато клиентът или потенциалният клиент не предостави необходимата информация или предостави недостатъчна информация относно своите знания и опит, или събраната информация не е достатъчно надеждна, че ИП не може да определи дали конкретната инвестиционна услуга или финансов инструмент, или планираната сделка са подходящи за него.

ИП отправя предупрежденията по тази точка в стандартизиран формат.

3.14. ИП извършва оценката за целесъобразност въз основа на предоставената от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит във връзка с инвестиционните услуги, свързани с конкретния вид финансов инструмент или услуга, които се предлагат или към които клиентът проявява интерес, като взема предвид естеството и характеристиките на финансовите инструменти, и като отчита нивото на сложност на финансовите инструменти, което следва да съответства на/да е съобразено с информацията за знанията и опита на клиента, и въз основа на критериите и принципите, определени в MiFID II. ИП определя и степенува по подходящ начин сложността на финансовите инструменти за целите на оценката за целесъобразност.

3.15. В случай че ИП прецени, че съответната услуга/финансов инструмент/сделка е неподходяща за клиента или потенциалния клиент, той може да предостави тази инвестиционната услуга или финансов инструмент само ако клиентът/потенциалният клиент е декларирал, че е предупреден от ИП, че инвестиционната услуга или финансов инструмент са неподходящи за него и поема всички рискове и отговорности за инвестиционните си решения.

3.16. В случай че клиентът или потенциалният клиент не е предоставил необходимата информация или е предоставил недостатъчна информация относно своите знания и опит, или събраната информация не е достатъчно надеждна, за да може ИП да прецени дали съответната услуга/финансов инструмент/сделка са подходящи за него, ИП може да предостави тази услуга или финансов инструмент само ако клиентът/потенциалният

клиент е декларирал, че е предупреден от ИП, че не може да бъде извършена оценка за целесъобразност и поема всички рискове и отговорности за инвестиционните си решения.

4. ВОДЕНЕ НА ДОКУМЕНТАЦИЯ

4.1. ИП поддържа регистри на извършените оценки за целесъобразност, които включват следното:

а) резултата от оценката за целесъобразност, включително нейната обосновка;

б) всяко предупреждение, отправено до клиента, когато инвестиционната услуга или финансовият инструмент са оценени като потенциално неподходящи за клиента, дали клиентът е поискал да се осъществи сделката независимо от предупреждението и дали ИП е приел искането на клиента да осъществи сделката в съответствие с приетите процедури;

в) всяко предупреждение, отправено до клиента, когато клиентът не е предоставил достатъчно информация, за да може ИП да извърши оценката за целесъобразност, дали клиентът е поискал да се осъществи сделката независимо от това предупреждение и дали ИП е приел искането на клиента да осъществи сделката в съответствие с приетите процедури.

4.2. Във връзка с извършването на оценката за целесъобразност ИП съхранява цялата съответна информация относно оценката за целесъобразност в клиентското досие, като включва информация за клиента и всички актуализации на информацията, по-специално всяка промяна в профила на знания и опит на клиента, както и информация за видовете финансови инструменти, които се предлагат или към които клиентът проявява интерес и които отговарят на неговия профил, обосновката за тази оценка и всички промени и причините за тях.

4.3. Цялата документация, която се събира от клиентите или потенциалните клиенти във връзка с оценката за целесъобразност се съхранява по реда и при условията на Правилата за съхраняване, ползване и унищожаване на документите в Дружеството. Постоянен достъп до нея е осигурен за лицата по чл. 65, ал. 1, т. 1-2 Наредба № 38 и за служителите на отдел “Нормативно съответствие”.

5. ПРИЛОЖЕНИЕ И КОНТРОЛ

5.1. Политиката на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД за извършване на оценка за целесъобразност се приема и при необходимост се изменя и/или допълва с решение на Съвета на директорите на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД.

5.2. Изпълнението на настоящата Политика се осъществява от лицата по чл. 65, ал. 1, т. 1-2 Наредба № 38 в ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД.

5.3. Контролът по изпълнението на Политиката се осъществява от отдел “Нормативно съответствие” в ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД.

5.4. Отдел „Нормативно съответствие“ извършва периодично мониторинг на съотношението на предупрежденията, които са били последвани от сделка, спрямо общия брой на всички предупреждения, с цел оценяване на цялостната ефективност на издадените предупреждения.

5.5. В случай на установени нередности или проблеми при прилагането на Политиката, отдел “Нормативно съответствие” уведомява Съвета на директорите на Дружеството и му предлага съответни действия по отстраняването им, включително приемането на промени в настоящата Политика.

6. ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

6. За целите на настоящата политика за несложен финансов инструмент се счита финансов инструмент, който отговаря на следните критерии:

а) той не попада в обхвата на член 4, параграф 1, точка 44, буква в) от Директива 2014/65/ЕС или раздел В, точки 4-11 от приложение I към посочената директива;

б) съществуват редовни възможности за продажба, обратно изкупуване или реализиране по друг начин на този инструмент при цени, които са публично достъпни за участниците на пазара и които са или пазарни цени, или публично достъпни, или утвърдени със системи за оценка, независими от емитента;

в) той не е свързан с каквото и да било действително или потенциално задължение за клиента, което превишава разходите за придобиване на инструмента;

г) той не включва клауза, условие или задействащо обстоятелство, което може да промени фундаментално естеството на риска на инвестицията или профила за изплащане на инвестицията, например инвестиции, които включват право на преобразуване на инструмента в различен инструмент;

д) той не включва изрични или имплицитни такси за предсрочно извеждане, в резултат на които инвестицията става неликвидна дори при наличието на технически чести възможности за продажба, обратно изкупуване или друга реализация на инвестицията;

е) достатъчно широкообхватна информация за неговите характеристики е публично достъпна и е вероятно да бъде разбрана лесно, за да позволи на средния непрофесионален инвеститор да направи информирана преценка дали да сключи сделка с такъв инструмент.

Настоящата политика е приета с решение на Съвета на директорите на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД по протокол от 12.10.2022 г., изменена и допълнена с решение на Съвета на директорите по протокол от дата 15.08.2023 г.

ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД